Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.542 van 26 februari 2001

A. 100.655/XIII-2047

In zake : **PALADINI** Marc,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Gaëtan GOISSE
en Mr. Christian DAILLIET, advocaten,
rue Pépin 26
5000 Namen,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomende partijen :

de heer en mevrouw MAZY,

rue Renchon 9
6044 Roux.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 20 februari 2001 door Marc PALADINI ingestelde vordering tot schorsing, volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, van het besluit van de Minister van Ruimtelijke Ordening van 19

januari 2001, waarbij aan de heer en mevr. MAZY, met als woonplaats Rue Renchon nr. 9 te 6044 Roux, machtiging is verleend om bij te bouwen aan de achtergevel van hun woning op voorwaarde dat ze op de grenslijn met nr. 7, over de diepte van het terras en de trap "een muur van 2 m hoog optrekken in dezelfde baksteen als die van het bijgebouw";

Gezien de gelijktijdig door dezelfde verzoeker en volgens dezelfde procedure ingestelde vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, en waarbij deze worden opgeroepen om op 23 februari 2001 om 10.30 uur te verschijnen;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Chr. DAILLIET, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van de heer MAZY en diens raadsman Mr. Th. ZUINEN, advocaat;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSZKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vorderingen :

Verzoeker is eigenaar van het woonhuis gelegen in de Rue Abbé Constant Renchon nr. 11 te 6044 Charleroi, afdeling Roux.

Zijn onmiddellijke buur, de heer MAZY en diens echtgenote hebben een bouwaanvraag ingediend om aan de achterzijde van hun huis te kunnen bijbouwen; daarvan is op 25 mei 2000 ontvangst gemeld. De plannen bestaan erin aan de achterzijde van het huis een bestaand terras van 2 meter diepte te vervangen door een ruimte van 3,6 meter diep met een plat dak dat 2,89 m boven de vloer van de nieuwe ruimte zou komen te liggen, en waarop een muurtje zou worden gebouwd dat 3,36 meter boven die vloer zou komen, welke vloer 0,8 meter boven het niveau van de tuin ligt.

Op 5 september 2000 heeft het college van burgemeester en schepenen van Charleroi de vergunning afgegeven, waaraan het vier voorwaarden heeft verbonden, namelijk drie voorwaarden die gesteld waren in het advies van de gemachtigde ambtenaar, en een andere die door de gemeente wordt opgelegd. De voorwaarden gesteld door de gemachtigde ambtenaar zijn de volgende :

- de uitbreiding wordt beperkt tot de vloeroppervlakte van het terras;
- er komt een hellend dak in het verlengde van de gegolfde dakbedekking van de onmiddellijke buur en met dezelfde helling;
- het dak bestaat uit dezelfde dakpannen als die welke voor het hoofdgebouw zijn gebruikt.

De voorwaarde die het college daaraan heeft toegevoegd is de volgende : "op de scheidingslijn met huis nr. 7 wordt een scheidingsmuur opgetrokken in dezelfde baksteen als die van het bijgebouw, met een hoogte van 2 meter vanaf de vloer van het terras, en over de hele diepte daarvan, met inbegrip van de trappen".

De persoon aan wie de vergunning is toegekend heeft op 25 september 2000 een beroep ingesteld bij de Regering om de door de gemachtigde ambtenaar gestelde voorwaarden te doen schrappen. Het dossier wordt voorgelegd aan de adviescommissie, die op 20 oktober 2000 een gunstig advies uitbrengt onder voorwaarden.

Het bestreden besluit is uitgevaardigd op 19 januari 2001; het is gesteld als volgt :

" ...

Gezien het beroep dat op 25 september 2000 is ingesteld door de BVBA J.P. DOOMS, die optreedt namens de heer en mevr. MAZY, tegen de beslissing van 5 september 2000 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Charleroi een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning verleent voor de verbouwing en de uitbreiding van een woning op een goed gelegen te Charleroi (Roux), rue Renchon 9 en kadastraal bekend afdeling A, nr. 159 w 4;

Overwegende dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen op 11 september 2000 naar de aanvragers is verstuurd en op 14 september 2000 door hen ontvangen is;

Overwegende dat de Waalse Regering het onderhavige beroep op 28 september 2000 heeft ontvangen; dat het met inachtneming van de wettelijke vormen en termijnen is ingesteld; dat het bijgevolg ontvankelijk is;

Overwegende dat de partijen verzocht zijn te verschijnen op een zitting die heeft plaatsgevonden op 20 oktober 2000;

Overwegende dat bij artikel 120 van het Wetboek een adviescommissie wordt ingesteld belast met het uitbrengen van een gemotiveerd advies over de beroepen genoemd in artikel 119 van het bovenvermeld Wetboek; dat die commissie op 31 oktober 2000 het volgende advies heeft uitgebracht :

" *Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op de verbouwing en de uitbreiding van een woning, dat de gemachtigde ambtenaar in zijn eensluidend advies oplegt dat de uitbreiding van die woning beperkt moet worden tot de oppervlakte van het terras en het dak moet aansluiten op dat van de buur; dat de aanvraag door die voorwaarde in principe en in wezen geen zin meer heeft omdat hierdoor de mogelijkheid om de wooncapaciteit uit te breiden, wat net de bedoeling was van het hele project, teniet wordt gedaan;*

Aangezien het voorgestelde plat dak een oplossing is waarmee het verlies aan lichtinval voor de buur kan worden beperkt; dat aangezien op de verdieping vensteropeningen zijn die behouden moeten blijven, een bedaking met één hellend dak een te lage hellingsgraad zou hebben die zou verschillen van die van de andere daken in die omgeving; dat de voorgestelde oplossing bovendien een verbindingselement kan vormen tussen het bestaande bijgebouw en het toekomstige uitbreidingsproject van de onmiddellijke buur waarvan op de zitting gewag is gemaakt;

Gezien de instemming van de Waalse regionale maatschappij voor de huisvesting;

Op voorwaarde dat de buitentrap aan de linkerkant verplaatst wordt en de voorschriften van het Burgerlijk Wetboek in acht worden genomen,

overeenkomstig de bepalingen uitgevaardigd door het college van burgemeester en schepenen;

brengt de Commissie een gunstig advies uit".

Overwegende dat het goed volgens het gewestplan van Charleroi, dat op 10 september 1979 goedgekeurd is bij koninklijk besluit, in een woongebied ligt;

Overwegende dat het project strekt tot de uitbreiding en de verbouwing van een woning;

Gezien het advies van de Waalse regionale maatschappij voor de huisvesting d.d. 3 mei 2000;

Gezien het advies van het Waals Ministerie van Uitrusting en Vervoer, directie Luchthaven van Charleroi - Brussel-Zuid d.d. 21 juni 2000;

Gezien het advies van BELGOCONTROL d.d. 3 juli 2000;

Overwegende dat het onderhavige project voorziet in het optrekken van een bijgebouw met een hoogte van 4,16 m ten opzichte van het tuinniveau;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar oplegt dat de uitbreiding beperkt wordt tot de vloeroppervlakte van het bestaande terras;

Overwegende dat die beperking erop neerkomt dat de binnenruimte 1,70 m groter wordt, wat erg weinig is; dat bijgevolg toegestaan dient te worden het bijgebouw op gelijke hoogte te brengen met de achtergrens van de bestaande garage;

Overwegende dat het wenselijk is dat het dak van de aanbouw plat is om het verlies aan lichtinval voor de buur te beperken;

Overwegende dat het terras, met 1 meter breedte toegang verleent tot de tuin, maar niet in overeenstemming is met het Burgerlijk Wetboek wat het uitzicht betreft;

Overwegende dat de voorwaarde van de gemeente, namelijk het optrekken van een bakstenen muur van 2 m hoog naast het terras en de trap, nageleefd moet worden;

Overwegende dat op basis van de gezamenlijke gegevens, de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden afgegeven behoort te worden;

Om de bovengenoemde redenen,

BESLUIT :

Artikel 1. Het beroep ingesteld door de BVBA J.P. DOOMS, die optreedt namens de heer en mevr. MAZY, wordt gedeeltelijk ingewilligd.

De beslissing van 5 september 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Charleroi wordt vernietigd.

De stedenbouwkundige vergunning wordt verleend mits de volgende voorwaarde strikt wordt nageleefd :

- een muur in dezelfde baksteen als die van het bijgebouw, van twee meter hoog, wordt opgetrokken op de grenslijn met nr. 7, over de diepte van het terras en de trap.

...";

Overwegende dat de advocaat van de heer en mevr. MAZY op de terechtzitting van 23 februari 2001 een verzoekschrift heeft ingediend waarbij deze vragen om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid, dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan :

" ontstentenis van uitdrukkelijke motivering, kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, machtsoverschrijding, schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en inzonderheid van de artikelen 2 en 3, eerste onderdeel, voorzover in het bestreden besluit staat dat de adviescommissie voorgesteld heeft "de uitbreiding te beperken tot de oppervlakte van het bestaande terras (1,70 meter diep) en het dak zo te bouwen dat het aansluit op dat van de buur", en inzonderheid voorzover in het bestreden besluit als motivering wordt aangevoerd dat "die voorwaarde de mogelijkheid om de wooncapaciteit van het huis uit te breiden tenietdoet en dat de keuze voor een plat dak het mogelijk maakt het verlies aan lichtinval voor de buur te beperken", en voorzover in de motivering gewag wordt gemaakt van een "toekomstig uitbreidingsproject van de onmiddellijke buur", terwijl een behoorlijke motivering van het bestreden besluit vereist dat wordt aangegeven in welk opzicht en waarom het, doordat de uitbreiding van de bebouwde oppervlakte beperkt wordt tot de oppervlakte van het bestaande terras, onmogelijk zou zijn de wooncapaciteit effectief te vergroten, wat in het onderhavige geval niet geschied is;
terwijl het vanzelf spreekt dat, wanneer over een diepte van 3,68 meter een muur van 4,16 meter hoog wordt opgetrokken, loodrecht op de gevels van de tweewoonst, zulks de lichtinval voor de buur zeker zal beperken, en zelfs

helemaal zal wegnemen, en terwijl de motivering, doordat rekening is gehouden met de eenzijdige bewering door de aanvrager dat er een toekomstig uitbreidingsproject zou bestaan van de onmiddellijke buur, een project dat er helemaal niet is, steunt op eenzijdige, partijdige en ad hoc-overwegingen, die op geen enkel gegeven in het dossier van de procedure gegrond zijn;
bovendien moest het feit dat er geen advies noch enige instemming van de buurman was, terwijl het voor het onderzoek nodig was diens advies in te winnen, tot enige voorzichtigheid aanmanen bij de beoordeling van de door de aanvrager te kennen gegeven desiderata ten aanzien van het standpunt van diens buur";
tweede onderdeel, "voorzover luidens het bestreden besluit de beslissing gegrond is op een voorwaarde om een bakstenen muur op te trekken van 2 meter hoog op de scheidingslijn met nr. 7 over de diepte van het terras en de nieuwe trap, terwijl de bevoegde overheid, door haar beslissing te baseren op een kennelijke dwaling bij de beoordeling van de belangen van het naastliggende eigendom, dat in het onderhavige geval eigendom nr. 11 is en niet eigendom nr. 7, dat meer dan 7 meter van het eigendom van de aanvrager verwijderd is, wezenlijk tekortschiet in haar verplichting om haar beslissing te motiveren;
dat de motivering de belanghebbenden in staat moet stellen in de beslissing zelf alle motieven terug te vinden op grond waarvan de beslissing genomen is;
dat uw hoog rechtscollege gesteld heeft dat de wetgever bij de wet van 29 juli 1991 heeft willen "eisen dat in een individuele administratieve handeling de motivering duidelijk, precies en geldig zou zijn (Raad van State nr. 41.525 van 11-1-1993)";
dat in het onderhavige geval uit de twee onderdelen van het middel blijkt dat de overheid die in beroep een uitspraak heeft gedaan over de bouwaanvraag haar beslissing niet alleen onvoldoende gemotiveerd heeft door alleen maar te stellen dat de voorwaarden gesteld door de overheid die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan de mogelijkheid om de wooncapaciteit van het huis te vergroten tenietdeden;
maar ook door, tegen alle logica in, in aanmerking te nemen dat een plat dak het verlies aan lichtinval voor de buurman zou beperken, terwijl nu aan de grens met diens eigendom een blinde muur zou worden opgetrokken van 4,16 meter hoog over een diepte van 3,68 meter, in het verlengde waarvan nog een bakstenen muur van 2 meter hoog zou komen over een lengte van ongeveer 2 m om het nieuwe terras en de nieuwe trap om naar het oorspronkelijke niveau van de tuin te gaan aan het zicht te onttrekken;
dat zulks vanzelfsprekend bijna alle lichtinval voor de genoemde buur zal wegnemen;
dat, door bovendien in aanmerking te nemen dat er een toekomstig uitbreidingsproject bestaat van de onmiddellijke buur, terwijl niet alleen in het dossier staat dat geen instemming van de onmiddellijke buur, in het onderhavige geval de verzoeker, is gevraagd, maar bovendien de verzonnen bewering betreffende het bestaan van zulk een project steunt op eenzijdige verklaringen van de vergunningaanvrager en geen enkel feitelijk of rechterlijk gegeven in het dossier zulk een overweging kan schragen;

dat de overheid die uitspraak doet in beroep zich bovendien vergist heeft in de plaatselijke gesteldheid, door als voorwaarde voor de vergunning die in beroep is afgegeven op te leggen dat een bakstenen muur moet worden opgetrokken van 2 m hoog op de scheidingslijn met nr. 7 over de diepte van het terras en de trap, terwijl eigendom nr. 7 in werkelijkheid op +/- 7 m van de andere grens van het eigendom van verzoeker ligt;
dat de omstreden bouwwerkzaamheden geen enkel gevolg hebben voor die woning, maar dat de scheidingslijn die de betrokken overheid met de bevolen voorwaarde heeft willen beschermen, feitelijk de scheidingslijn tussen nr. 9 (eigendom van de aanvrager) en nr. 11 (eigendom van verzoeker) is;
dat uit zulk een vergissing duidelijk blijkt dat de overheid noch in feite noch in rechte naar behoren heeft kunnen beoordelen of het project strookte met de goede plaatselijke gesteldheid;
dat bovendien de vaststelling dat maatregelen genomen zijn om het nadeel dat berokkend wordt aan het naastliggende eigendom te beperken, niet voldoende is om de bestreden beslissing te motiveren, maar uit de motivering moet blijken dat de overheid ernaar streeft de daadwerkelijke hinder die veroorzaakt wordt door het geplande project, te verhelpen; dat de bevoegde overheid, door in de feitelijke motivering de daadwerkelijke gevolgen van de verleende vergunning totaal verkeerd in te schatten en door zich bovendien dermate te vergissen omtrent de juiste gesteldheid van de plaats dat de tweewoonst verward wordt met het huis dat 7 meter verder ligt van de andere scheidingslijn van het eigendom van de aanvrager, ernstig tekortgeschoten is in haar motiveringsplicht;
uit het advies van de adviescommissie blijkt bovendien duidelijk dat het ingediende project beperkt diende te worden tot de oppervlakte van de thans bestaande verhoogde delen, dat wil zeggen, in de huidige situatie, het terras achter de achtergevel over een lengte van 1,70 m, op een hoogte van ongeveer 80 cm van de grond, ofwel, op 20 cm na, op hetzelfde niveau als het niveau binnen in de woning;
dat de helling van het dak bovendien afgestemd moest worden op die van de thans bestaande overdekte binnenplaats van nr. 11, het eigendom van de verzoeker, en dat de overheid die uitspraak doet in beroep wat dat betreft zonder meer verklaard heeft dat dat project iedere mogelijkheid om de bewoonbare oppervlakte van het goed van de aanvrager te vergroten tenietdoet, zonder evenwel nader te motiveren waarom afgeweken is van het deugdelijke advies van de commissie;
dat de bewering dat met het ingeperkte project, waarvoor in eerste aanleg een vergunning was afgegeven, de bewoonbare oppervlakte van het goed beperkt werd, niet juist is, aangezien eigenlijk gewoon een uitbreiding van die bewoonbare oppervlakte is aanvaard die in overeenstemming was met de indeling van de bestaande hoofd- en bijgebouwen van de tweewoonst, zodat de bestreden handeling, wat de conclusie ervan betreft, geen enkel feitelijk correct en deugdelijk motief noch enig wettelijk aanvaardbaar motief bevat, en aangetast is door een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling;";

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de voorwaarden waarvan de gemachtigde ambtenaar (en niet de adviescommissie

zoals verzoeker schrijft) gevraagd heeft dat ze verbonden zouden worden aan de afgifte van de vergunning, niet toelieten een, volgens de gangbare normen, bewoonbare ruimte te bouwen; dat aldus een ruimte zou ontstaan van maar 1,7 meter en met een zodanige hoogte dat een middelgroot persoon niet overal recht zou kunnen staan; dat die vaststelling duidelijk uit de plannen blijkt en niet nader hoefde te worden toegelicht;

Overwegende dat in de bestreden handeling niet ontkend wordt dat de buur minder lichtinval zal hebben, aangezien daarin een plat dak wordt voorgeschreven om dat verlies te beperken; dat aldus bij die handeling een correcte beoordeling is gemaakt van de toestand die door de bestreden handeling zal ontstaan, waarbij het overdreven is te stellen dat de buur alle lichtinval zal worden ontnomen;

Overwegende dat het uitbreidingsproject van de buurman, dat wil zeggen van verzoeker, niet in aanmerking is genomen als motief voor het bestreden besluit, maar alleen vermeld wordt in het citaat uit het advies van de commissie dat in het bestreden besluit is opgenomen; dat voor het overige blijkt dat dat uitbreidingsproject, waarvan wordt betwist dat het bestaat, door de commissie enkel beschouwd is als een overtollig argument;

Overwegende dat de Waalse regionale maatschappij voor de huisvesting tijdens de administratieve procedure weliswaar gevraagd heeft dat de instemming van de buurman verkregen zou worden, maar nergens is voorgeschreven dat diens instemming, noch zelfs diens mening moet worden gevraagd; dat dat aspect van het middel voor het overige geen uitstaans heeft met de rechtsregels waarvan het middel de schending aanvoert; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de vermelding in het bestreden besluit, van een muur die opgetrokken moet worden op de grenslijn met nr. 7" een loutere vergissing blijkt te zijn; dat uit de gezamenlijke stukken uit het dossier blijkt dat er sprake was van nummer 11 en

niet van het nummer 7, dat totaal niets met de zaak te maken heeft; dat die verschrijving de beoordeling door de steller van de bestreden handeling niet heeft kunnen aantasten; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waalse Gewest, inzonderheid van artikel 7 ervan, van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve d.d. 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest inzonderheid van artikel 7 ervan,

" voorzover in casu niet op basis van het voorafgaande milieu-effectrapport kan worden opgemaakt welke weerslag de geplande bouwwerkzaamheden kunnen hebben op de onmiddellijke omgeving;
dat het omstreden rapport kennelijk gebrekkig is wat betreft de beschrijving van de gevolgen voor de buurt door in het onderdeel "gevolgen van het project (bij benadering)" totaal niets te vermelden, in het onderdeel "inpassing in de bebouwde omgeving" : "gebruik van dezelfde materialen als de bestaande bebouwing, bouwhoogte en plaatsing in overeenstemming met de bestemming van het terrein en met de gemeentelijke voorschriften, geen verstoring van het natuurlijke landschap of van de typische kenmerken van de traditionele bebouwing in de streek of in de wijk", en door in het onderdeel verenigbaarheid met de buurt "woongebied" te vermelden,
terwijl de bedoeling van een voorafgaand milieu-effectrapport erin bestaat een overzicht te geven van de voornaamste aspecten van het project die gevolgen met zich mee zullen brengen;
dat het bijgevolg de bevoegde overheden informatie moet kunnen verschaffen op basis waarvan deze een beslissing kunnen nemen;
dat het beschouwd moet worden als een substantieel vormvoorschrift;
dat het voorafgaande milieu-effectrapport in het onderhavige geval dermate gebrekkig is op het vlak van de hinder die veroorzaakt wordt door de geplande bouwwerkzaamheden dat de bevoegde overheid beslist geen totaalvisie had of beslist niet met volle kennis van zaken uitspraak heeft gedaan over de aanvraag (Raad van State, 48.823 van 30-08-1994) zodat de bestreden handeling door het onvolledige karakter van het rapport onwettig is;
dat, in casu, meer bepaald niet op basis van het rapport de ongemakken kunnen worden beoordeeld die worden veroorzaakt door het optrekken van een echte muur over een lengte van 5,68 m (3,68 m hoofdbouw + de muur van 2 m die als voorwaarde is opgelegd bij het besluit dat op beroep is uitgevaardigd), die onvermijdelijk tot gevolg zal hebben dat al het zonlicht 's morgens wordt tegengehouden, aangezien het eigendom van verzoeker grotendeels afgeschermd zal worden in zuid-zuidwestelijke richting;

dat het geplande bouwwerk tevens de bestaande groene omgeving achteraan de tweewoonst zal afschermen, waardoor het zicht op het landschap aanzienlijk beperkt zal worden;
dat het zal zorgen voor een totale breuk in de verhouding tussen de twee woningen en de overweging dat het goed van de aanvrager in een woongebied ligt niets te maken heeft met het onderzoek naar de verenigbaarheid van het project met de omgeving, dat in het voorafgaande milieu-effectrapport dient te worden beoordeeld";

Overwegende dat alle onderdelen van het voorafgaande milieu-effectrapport ingevuld zijn, met uitzondering van het onderdeel "gevolgen van het project (bij benadering), verantwoording (op architecturaal, technisch, ecologisch, economisch, ... vlak) van de keuze en de verwachte doeltreffendheid van eventuele palliërende of beschermende maatregelen of de afwezigheid van maatregelen op de volgende gebieden"; dat vermits er een op een normale wijze samengesteld dossier voorhanden is, met foto's die een nauwkeurig beeld geven van de plaatselijke gesteldheid, plannen die duidelijke informatie geven over de plaatsing en de omvang van de bouwwerkzaamheden, het gebrekkige milieu-effectrapport de overheid niet heeft kunnen misleiden; dat hetzelfde geldt voor de beknopte vermeldingen bij sommige andere onderdelen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen;

Overwegende dat de afwijzing van de vordering tot schorsing automatisch de afwijzing van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen met zich meebrengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door de heer en mevrouw MAZY ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden afgewezen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 17.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op zesentwintig februari tweeduizend en één door :

de HH. LEROY, kamervoorzitter,
SCOHY griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

G. SCOHY. **M. LEROY.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**